

Izhaja vsak torek in petek v tednu ob 11. uri predpoldne za mesto ter ob 3. uri popoldne za deželno.

Stane po pošti prejemani ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K., polletno 4 K. in četrtletno 2 K.

Prodaja se v Gorici v tobakarnah Schwarz v Šolskih ulicah in Jellersitz v Nunskih ulicah po 8 vin.

GORICA

(Zjutranje izdanje.)

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v »Narodni tiskarni«, ulica Vetturini h. št. 9.

Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računijo po petitvrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 16 vin., 2-krat po 14 vin., 3-krat po 12 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska »Narodna tiskarna« (odgov. J. Marušič).

Ahilejeva peta „Soče“.

Ne vemo z lepa časopisa, čegar tendenca bi bila tako nerodna, kakor je ona »Soče«; ne spiše niti ene stvari, da bi jej ne mogel blizo — pa tudi najprostejši razum, marveč v tem ko lomasti, kolneč in pridušujoč se, čez drn in strn, pušča v begu pred lastno slabo vestjo ves gól oni del svoje pete, ki je najbolj ranljiv. Kateri pa je ta goli del »Sočine« Ahilejeve pete? To hočemo takoj pojasniti in sicer na podlagi »Sočinega« uvodnika v številki od zadnjega toraka.

V tem uvodniku, naslovljenem v pristni Tuma-Gabrščekovini z »semenišče — ognjišče vsega zla (ne zlega!) v deželi« se dela »Soča« tako, kakor da so njene »vodé« najčistejši vrelci, vse drugo pa, kar ne teče v njeni strugi, da je najnegnusnejša gnojnica.

Da bi imela »Soča« za taka napolcevanja še kakih tehtnih razlogov, bi ne rekli ničesar, a bogme, vsi njeni »razlogi« so le puhteči osebni srd na dr. Gregorčiča in dr. Pavlico, in ta osebni srd puhti iz vsake vrstice »Sočinih« napadov.

Danes hočemo izkazati »Soči« ono pozornost, katere sicer ne zasluži, ali da jej s tem dokažemo, kako v enomer gázi po mlakuži časnikarske nedostojnosti in kako je v nasprotju z zdravo logiko v vseh rečeh.

Koj v početku svojega članka pravi torkova »Soča«, da prihaja po »Gorici« in »Primorskem Listu« kakor »glasilih dr. Gregorčiča in dr. Pavlice« ves razpor in ostudni boj ter da sta se dr. Gr. in dr. P. z vsemi silami vrgla v grdi boj proti narodno napredni stranki ter da mora ona (»Soča«) zavračati vedno nove spletkarije, da ne pahneta ta dva lista (»Gorica« in »Prim. L.«) ljudstva v nesrečo.

»Soča« pozablja toraj, da razpor in ostudni boj prihaja le od onega, ki hoče biti zmagovalec s pomočjo laži in nesramnosti in ki se v dosegu svojega cilja poslužuje izrazov, kakoršnih mgoli v vsaki številki »Soče«. Izrazov, kakor »banda«, »lumparije«, »svinjarije« itd. itd., izrazov, ki delajo čast le še kakemu pouliškemu capinu ali kandidatu za ono znano žolto poslopje ondí ob Soči, poslužuje se edino le človek, komur je »ostudnost in boj«

L I S T E K.

Veliko obzinil — malo požrl.

Ruski: L. Tolstoj.

—*—

(Konec)

„Nu“, si misli Pahom, dovolj sem dobil, treba se obrniti na to stran“. — Ali bil se je spotil in prijela ga je bila žeja. Vzame torej posodo, napije se hodé, pa ukaže postaviti znamenje in se obrne na levo. Gre, gre, trava je bila visoka in hudo je pripelalo. Pahom postane, pogleda na solnce — vidi — poldne je. „Nu“ si misli, — „treba si oddahnuti“. Ustavi se. Pojé malo hlebea: ali ni se usedel, misleč si: Sedeš, pa potem ležiš in še lahko zaspiš. Postane malo, se oddahne, pa gre dalje. Iz početka je šel lahko... dobil je nove moči od jedi. Ali postajalo je zelo gorko, pa tudi spanec se ga je loteval. Pahom se je utrudil. — „Nu“ si misli „en čas trpljenja, a potem pa bo ugodno življenje“.

Gre dalje deset vrst po tej strani. Hotel se je obrniti na levo; ali glej, tu je lep kraj, škoda pustiti to. „Tu bo lep lan“ — si misli. Spet gre naravnost. Pa zopet

zabava. Ako bi hoteli soditi ljudi po kvalifikaciji, katero si dajejo sami s takimi umazanimi izrazi, moramo izjaviti, da je baš pred njimi treba svariti ljudstvo, da ne zabrede v nesrečo. Kajti poprej je zmožen zavesti v nesrečo koga človek, ki je zmožen nasproti bližnjemu tacih surovosti, ker iste baš govorijo o vsej njegovi vrednosti, nego pa oni, ki tacih surovosti ni zmožen in se jim že radi zahtevane dostojnosti vé izogibati.

Zatorej je tudi čisto odveč, da »Soča« nadalje »toži«, koliko časa potrafi »za neplodne boje«, ko bi »lahko delala za uredničenje občekoristnih načrtov v smislu — modernega napredka v poljedelstvu, v trgovini ali obrtniji« — kajti mi odrekamo »Sočinim« vodjam vsako zmožnost delati za javni blagor, ker vse njeno »delovanje« preveha duh, iz katerega odseva le kapitalistična privatna korist in nerodoljubni materijalizem. Tisti naglašani »moderni načrti« so le besede, izrečene z namenom, ščuvati nerazsodno občinstvo proti njegovim nesebičnim dobrotnikom. »Neplodni boji« so sploh »Sočin« plaisir in te zabave jej nikdo ne krati, ker je to privatna stvar lastnika »Soče«.

Kar se tiče goriških denarnih zavodov, o tem sme biti »Soča« prepričana, da možje, ki nastopajo proti sedanjemu v o d s t v u omenjenih zavodov, dobro vedó, kaj delajo, in da to, kar delajo, ni čin privatnega kristolovstva, kar bi se pač smelo reči o komu drugem, marveč da je le čin nesebičnega rodoljubja in vroče želje, da naše ljudstvo ne zabrede v umazane zanjke brezverske nemorale one stranke, h kateri pripada lepo število naših narodnih nasprotnikov, in kateri stranki so dali naslov »napredne«. Naše ljudstvo prej ko prej iztrgati iz takih polipovih rok, je sveta dolžnost pravih rodoljubov v duhovski ali neduhovski suknji.

Kar se mora torej izvršiti na teh zavodih, se bode tudi izvršilo; naj se sama v svojo mlakužo pogreznena »Soča« za to zadevo trga ali ne. Možje, ki delujejo na tej nalogi, se gotovo nimajo obtoževati katerih koli krivic nasproti narodni blaginji in je torej več ko zagotovljeno, da tudi s tem svojim korakom ne marajo drugega, nego naroda pravo in ne navidezno korist. Popolno-

da postaviti znamenje, in se obrne na drugi vogel. Pahom se ozre na holmec, jedva so bili ljudje videti. Kakih 15 vrst bo do njih. „Nu“ — si misli — „predolgo sem hodil na eno stran, treba bo to stran skrajšati. Gre na tretjo stran ter pohiti bolj. Pogleda na solnce, že se je nagibalo k zapadu, in po tretji strani je prešel še le dve vrsti. In do cilja je še vedno 15 vrst. „Ne“ reče si — če tudi bo posestvo krivo, treba naravnost iti. Ni treba več; saj je zemlje itak dovolj“.

In Pahom se vrne naravnost proti holmecu.

VII.

Pahom gre naravnost proti griču. Postajalo mu je že težko; nogi ste ga boleli, bil si jih je odrgnil, in že ste jeli klecati. Rad bi se bil odpočil; ali ni časa, ne prideš do solnčnega zahoda. Solnce ne čaka, kakor bi ga kdo gonil, tako se vali naprej.

„Nu“ — si misli Pahom — „če se ne motim, sem si mnogo dobil — čemu bi ne pohitel? Oh, še daleč je in utrudil sem se. Ali treba pohiteti, da ne bo zastoj ves moj trud in napor.“

Pahom se strese in se spusti v tek. Nogi ste bili krvavi, a bežal je vendar. Le-

ma nepotrebno je bilo, da »Soča« pripoveduje ne vemo komu, da »njeni nasprotniki« imajo v obeh zavodih »le malo denarja«; saj je vsakomur znano, da ostane v teh zavodih zares malo slovenskega denarja, kadar ga jima odpovedó člani vsi iz naše organizacije, in da se utegne zavodoma potem zgoditi isto, kar je trdil dr. Tuma o posojilnici, ako se njega izrine od vodstva, namreč, da — likvidira.

Jako sumljivo se nam zdi, kar »Soča« govori o tem, da se morata zavoda čim prej rešiti tako »nezanesljivih denarjev«, kakor so oni neprivržencev Gabrščeka in dr. Tume. S katerimi denarji pa hočeta potem delati zavoda? Morda se poslužita celo — židovskega denarja? O da, potem bi prav dobro pristojal »napredni«, alias požidovljeni stranki oni odstavek v »Prim. Listu« o liberalcih, ki pravi, da so le tako dolgo »narodni«, dokler imajo od naroda koristi, potem pa se makar spajdašijo z naroda najhujšimi nasprotniki. Zaradi tega stavka je tako zdvijala (menda prizadeta) »Soča«, da je v njenih predalih nekdo takim »klerikalnim hujskačem« že pljuval v usta in jim izbijal zobe (o kako »nizko« — fino, smo hoteli reči!). Glej, ljuba »S.«, tudi mi znamo čitati med vrstami.

Neprijetno je naposled »Soči«, da se preobrat z denarnimi zavodi hoče izvršiti »skokom«, ter meni, naj bi se »polagoma« odstranili »nezanesljivi denarji«. V teh stavkih tiči zopet vsa nespretna golost »Sočine« pete. Ako naj se ti zavodi čim prej »rešijo« »nezanesljivih« denarjev, ali ni torej že po njenem nazoru bolje, da se odtegnejo »skokoma«, nego pa polagoma? Morda bi jih potem hotela izbacniti »Soča«, kadar bi dobila deležev od — Bog vé kje, makar iz Berlina ali Frankfurta? Tako naiven bi ne smel biti oni, ki je tako — furbast, kakor se »Soča« kaže med vrstami!

Možje prave narodne stranke vedo kaj jim je storiti in bodo tudi storili, kar se jim zdi nujno potrebno v rešitev ljudstva iz objema pogubne »napredne« stranke.

»Soča« se radi tega popolnoma lahko posveti »modernemu napredku v poljedelstvu, trgovini in obrtniji« in preneha z »neplodnim bojem«, katerega imajo po nje lastnem izreku že — do grla dovolj nje lastni čitatelji.

tel je, letel; ali vedno je bilo še daleč. Vrže strani jopič, čevlje, pa posodo in kučmo. „Ah“ misli si — „preveč sem hotel imeti, vse delo sem pokvaril, ne pridem do solnčnega zapada. In še bolj mu je zmanjkavalo sape od strahu. Leti Pahom, srajca in svitice so se kar pilepile k životu od potú, usta so se bila posušila. V prsih mu je tolklo kot kovaški meh in v srcu bilo kot mlat, in noge so omahovale — kakor bi ne bile več njegove. Zdaj ni mislil več na zemljo, nego — da ne bi umrl od tučnosti. Bal se je umreti, ali obstati pa ni mogel. „Toliko sem preletel, misli si; ko bi se zdaj ustavil, rekli bi, da sem nor. Slišal jih je, kako so mu žvižgali in klicali „Baškirci, in od njihovega krika mu še bolj vsplamti srcé. Pahom leti s poslednjimi močmi, solnce je bilo že blizo zapada. Ali tudi do cilja je bilo celó blizo. Pahom vidi, da ljudje mahajo z rokami na holmu ter ga spodbujajo. Že je videl tudi lisičjo kučmo na zemlji in denar na njej, pa tudi starejšino, kako je sedel na zemlji ter se držal za trebuh. In spomnil se je sanj. — Zemlje je mnogo — si misli, ali pa da Bog, da bom živel na njej? „Oh, pogubil sem se“ —

Za kulisami.

Na Dunaju, 22. maja 1900.

Redno delovanje državnega zbora je torej preprečeno in avstrijski parlament sam je razbit tako temeljito, da bo trajalo najbrže precej časa, predno bo mogoče zlepiti razbite kose v novo porabno celoto. Od razpusta poslanske zbornice se pač ni nadejati ničesar; kakor kažejo vsa znamenja, pridejo v eventualni novi parlament še radikalnejše narodne stranke in tedaj... A do tedaj? Do tedaj bo vladal neomejeno slavni paragraf štirinajsti in vladala bo birokracija, o kateri vemo jako dobro, kaj in koliko se imamo nadejati od nje. Ta brezparlamentarna doba najprej ne bo tako kratka. Nam avstrijskim Slovanom in posebno še Slovanom na jugu, se godi slabo, da se nam slabše goditi ne more; ali kakor je pri nas vse mogoče, takó je tudi mogoče, da nas pritisne roka birokracije še nižje, kakor nas je pritisnala doslej. Kaj tacega bi se mogli zdaj še celo nadejati. Nemška moč in nemška ošabnost nista bili nikdar tako brezmejni, kakor sta ravno sedaj. V tej ošabnosti in v tem trdnem prepričanju, da smejo in morejo zahtevati vse, kar jim je drago, so jih utrdile še posebno nekatere okoliščine izza berlinskega poseta cesarjevega. Oni vedó, da se jim ne skrivi las na glavi, če parlament eksistira ali ne in zató jim na njem tudi ni veliko ležeče. Vsa moč in vsa oblast je v rokah Nemcev in z njimi aliiranih Madjarov; ta dva zaveznika nimata družega ničesar skupnega kot sovražstvo do Slovanov in pa strah, da se ti zatirani narodi kedaj ne dvignejo ter zahtevajo svoja prava. Jedino mesto, kjer Slovani nekaj premorejo, je parlament. Tam so v stanu, da se branijo uspešno svojim oholim nasprotnikom; tam je jedino mesto, kjer morejo zastopati svoje težnje in uredniti svoje najnujnejše zahteve. In ravno zdaj, ko stoji nemško-madarska moč in pohlepnost v zenitu, je parlament uničen in uničena jedina tribuna avstrijskih Slovanov...

To se vrši javno, na odprtih deskah političnega življenja. Ali še jasnejše se vidi, kam jadrano, če se pogleda nekoliko — za kulise. Četudi so na prvi pogled samo malenkosti, ki se dogajajo za političkim odrom, vendar nam podajajo ravno te malenkosti celotno sliko žalostnega položaja, v katerem se nahajamo. Že nekaj časa se trudijo nekateri češki časopisi, da bi strmoglavili z ministrskega stola češkega ministra dr. Rezeka. Nastala je proti temu možu gonja, ki

misli si. A vedno le beži. Pogleda na solnce — bilo je veliko, prišlo je do zemlje in jelo zahajati.

Pahom pohiti proti holmecu — solnce je zašlo. Pahom vzdihne. Že je mislil, da je vse izgubljeno; ali spomni se, da le on zdolaj ga ne vidi, ali na holmecu, da ni še zašlo. In udari jo na holmec. Leti, vidi kučmo — lej jo. — Izpodtakne se, pade in prime kučmo z rokami. „Aj, dečko!“ vzklikne starejšina. „Mnogo zemlje si pridobil“.

Pahomov delavec prihiti; hotel ga je vzdigniti — ali lej — iz ust mu teče kri in mrtev je. Delavec vzklikne. A starejšina sedi na petah, hohota se in se drži za trebuh.

Starejšina vstane, vzdigne lopato sé zemlje, in pomigne delavcu.

„Nu, zakoplji ga!“

Vsi Baškirci se vzdignejo in odidejo. Delavec je ostal sam. Izkopal je Pahomu grob — toliko velik, kolikor je bilo od nog do glave — tri aršinje (1 sezenj). In zakoplje ga. Zdaj mu je bilo toliko zemlje dovolj! — Ali se ne ponavlja ta „pravljica“ tudi v življenju!...

Gosp. Boh. Skaličsky, tehnični voditelj v Novem Mestu, je poročal o tvorjenju toče ter je rekel, da je sicer g. dr. Vošnjak prepričan o dobrem uspehu, da pa se vlada previdno drži v ozadju ter se ne more odločiti za znatno podporo, dokler se o uspehu ne uveri popolnoma. Urejeno streljanje se mora vpletati tudi na Kranjskem. Glede tvorjenja toče učenjaki še niso na jasnem; eni trdijo, da se tvori s pomočjo elektrike, drugi, da se naredi neki vertinec, ki spaja mrzli in gorki zrak itd. Če strel gotovo zabrani tvorjenje toče, ne more se nihče jamčiti, treba je torej uvesti urejeno streljanje ter postaviti na glavna strelišča izvežbane strelce, ki bodo dajali drugim znamenje. Streljati se mora počasi, a sigurno. Možnarji naj se ne zabijajo.

Gosp. dr. Vošnjak je rekel, da je spisal natančen strelni red, ter da izide posebna knjižica.

Gosp. Kramar, župan z Radovice v Belokrajini, se je pritoževal, da je smodnik še predrag. (Dalje prihodnjic).

Rojaki! Spominjajte se o vsaki priliki „Solskega doma“.

Podpisana priporočata slavnemu občinstvu v Gorici in na deželi svojo novo urejeno

prodajalnico jestvin.

V zalogi imata tudi raznovrstne pijske n. pr.: francoski Cognac, pristni kranjski brinjevec, domači tropinovec, fini rum, različna vina, goružice (Senf) Ciril-Metodovo kavo in Ciril-Metodovo milo ter drugo v to stroko spadajoče blago. — Postrežba točna in po zmernih cenah.

Z odličnim spoštovanjem

Kopač & Kutin,

trgovca v Semeniški ulici hiš. št. 1. v lastni hiši kjer je „Trg. obrt. zadr.“

Za bolehe na pljučah, v vratu in goltancu in nadasiljive ljudi!

Kdor se hoče za vselej znebiti pljučnih in goltančnih še toliko trdovratnih boleznij, potem nadeje, če je še tako zastarela in navidezno neozdravljiva, naj pije **A. Wolffsky-jev čaj zoper kronične, pljučne in vratne bolezni**. Na tisoče zahvalnic zagotavlja veliko zdravilno moč omenjenega čaja. Zavoj za dva dni stane 75 kr. Knjižice zastoj. — Pristen samo pri **A. Wolffsky-ju** v Berlinu 37, Weisenburgerstrasse 79.

G. Likar,

Gorica, Semeniška ulica h. št. 10.

Trgovina pisarniških in šol. potrebščin.

Raznovrstno papirnatno blago.

Knjige: molitvene, solske in vpisne. Tiskovine iz „Narodne tiskarne“ po enaki ceni. Preskrbuje tisk vizitnic, računov, kuverte z napisi.

Sprejema v vezanje knjige.

Vse po najnižjih konkurenčnih cenah.

Izgubljeno.

G. Anton Bolko je zgubil meseca februarja t. l. dve beležni knjižici, za najditelja brez vrednosti, in sicer od Šempasa do Gorice. Kdor jih je našel, dobi nagrade 10 kron. Prinese naj jih na njegov dom ali pa v naše uredništvo.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 — GORICA — Via Giardino 8 priporoča

pristna bela in črna vina iz v-pavskih, furlanskih, briskih, dalmatinskih in isterskih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogerske monarhije v sodih o 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi vzorce.

Cene zmerno. Postrežba poštena.

Novoporočenci pozor!

Stejem si v čast naznanjati slavnemu občinstvu, da sem razširil trgovino pohištva v ulici Veturini, glavni vhod v Gosposki ulici.

Anton Breščak

v Gorici, Gosposka ulica št. 14, (blizu lekarne Gironcoli).

V zalogi ima najelegantnejšo sobno opravo, na katero se še posebej opozarja p. n. občinstvo!

V zalogi ima vsakovrstno pohištvo za vsaki stan. Pohištvo je po najmodernejših slogih, posebno spalne, jedilne in posetne sobe so po nemškem slogu odlikovanih Črnigovjevih delavnic v ulici Ponte nuovo in via Leoni, katero so lepše in ukusneje izdelane in ceneje od dunajskih in budapeštanskih tovarn. Ostalo pohištvo je od prvih mizar-skih mojstrov. — Sprejema vsa naročila in izdeluje po izbiri obrisa, najceneje in v najkrajšem času. — Bogata zaloga podob na platno in šipo z različnimi okvirji. Belgijska brušena ogledala vsake velikosti. Različno pohištvo, kakor: toaletne mizice, različna obešala, preproge za okna itd. Različne stolice iz trsja in celulojda, posebno za jedilne sobe. Blazine iz strune, afriške trave, z žimami in platnom na izbero ter razne tapetarije. — Daje se tudi na obroke, bodisi tedenske ali mesečne. — Pošilja se tudi izven Gorice po železnici in parobrodih.

Da se zabrani vsaka prevara, imam sedaj to postavno vpisano znamko.

Schutzengel-Apotheke

des A. THIERRY in PREGRADA

bit zaviti v navod o porabi z to varstveno znamko. Proti kvariteljem in posnemovalcem, kakor tudi prodajalcem ponarejenega mojega, edino pristnega mazila iz vrtnic postopam pravnim potom. Kjer ni zaloge, naj se naroči neposredno pod naslovom: Lekarna k angelju varuhu in tvornica balzama A. Thierry-ja v Pregradi pri Rogateu.

Edino pristni BALZAM

(Tinctura balsamica)

se dobiva na debelo in na drobno v postavno dovoljeni in pri kupčijem sodišči vpisani

tvornici balzama lekarnika **A. THIERRY** v Pregradi pri Rogateu.

Pristen samo s to pri trgovinskem sodišči vpisano zeleno varstveno znamko.

Vsa oprava mojega balzama je pod postavnim varstvom za uzorce.

Najstarejše, preskušeno, najcenejše in najreelnejše glavno ljudsko sredstvo za vse prsne in pljučne bolezni, za kašelj, hrkelj, želodčni krč, če jed ne diši, proti slabemu okusu, zapernej sapi, riganju, zgagi, napenjanju, zaprtosti i. t. d.

Kjer ni zaloge, naj se naroči neposredno pod naslovom: Tvornica balzama lekarnika **A. Thierry** v Pregradi pri Rogateu.

Poštine prosto s zabojem na vse avstro-ogerske pošte stane:

12 malih ali 6 velikih steklenic 4 krone,

60 malih ali 30 velikih steklenic 13 kron.

V Bosno in Hercegovino 60 vin. več.

Proti kvariteljem in posnemovalcem kakor tudi prodajalcem takih panarejanj postopam na podlagi zakona za varstvo znamk pravnim potom.

Edino pristno mazilo iz vrtnic.

(Balzam-mazilo ex rosa centifolia.)

Vzbuja sedaj največjo pozornost. — Ima veliko antiseptično vrednost.

— Deluje jako uspešno proti unetju. — Napravi uspeh ali vsaj poboljša in olajša bol pri še tako zastarelih boleznih, poškodovanjih in ranah.

Manje kot dva lončka se ne razpošilja in sicer izključno le proti predplačilu ali povzetju. S poštnino, spremnico, zavojem i. t. d. staneta

2 lončka 3 krone 40 vinarjev.

evarim pred kupovanjem brezuspešnih ponarejanj in prosim dobro paziti, da S na vsakem lončku vžgana gornja varstvena znamka z trdko „Lekarna k angelju varuhu A. Thierry-ja v Pregradi“. Vsak lonček mora bit zaviti v navod o porabi z to varstveno znamko. Proti kvariteljem in posnemovalcem, kakor tudi prodajalcem ponarejenega mojega, edino pristnega mazila iz vrtnic postopam pravnim potom. Kjer ni zaloge, naj se naroči neposredno pod naslovom: Lekarna k angelju varuhu in tvornica balzama A. Thierry-ja v Pregradi pri Rogateu.

Razpošilja se izključno le proti predplačilu ali povzetju zneska.

Josip Gorjanc

gostilničar

v Attemsovi palači na Kornu v Gorici,

ima tudi klevce za korpe in vozove.

Razun dobrega črnega in belega vina ter piva, priporoča vedno izvrstna jedila, gorca ali mrzla.

Ima ceno prenočišča.

Anton Kuštrin

v Gosposki ulici hiš. št. 23,

(v hiši g. dr. Lisjaka)

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo: Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Portorico i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu, istersko in dalmatinsko. Petrolej v zabojju. Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Mljiveče prve in druge vrste, namreč po 1/2 kila in od 1 funta.

Razpošilja blago na vse kraje. Cena primerna, postrežba dobra.

Agricol,

patentovan v Avstro-Ogerski in Italiji,

je mehko kalijsko milo razstopljivo v mrzli vodi, je najuspešnejše sredstvo za zatiranje in uničevanje vseh trtnih mrčesov in ušij, vseh žuželk na sadnih in drugih drevesih, zelenjadi in cvetlicah.

Navodilo za rabo „Agricola“ pošilja franco

Tovarna mila **F. Fenderl & Co**

TRST. — Via Limitanea št. 1 — TRST.

Zastop in zaloga na Goriškem:

pri g. Frideriku Primas v Gorici, Travnik 16 (v dvorišču) in na Opčinah pri gosp. Frideriku Cumar.

„NARODNA TISKARNA“

v Gorici — ulica Vetturini št. 9 — v Gorici

Preskrbljena je z povsem novimi črkami, okraski in finim papirjem.

Izdeluje vsa dela v najkrajšem času

po tako nizkih cenah, da se ne boji nikake konkurence.

Tiska brošure, diplome, trgovske račune, pisma in zavitke s firmo, cenike, vabila na karton in na papir, posetnice razne velikosti in oblike z zavitki, zaročnice in poročnice v elegantnih ter osmrtnice v velikih in manjših oblikah.

„Narodna tiskarna“ tiska „GORICO“ in „NAROD“

„Gorica“

izhaja dvakrat na teden v dveh izdajah, ter stane na leto 8 kron, pol leta 4 krone.

„Narod“

izhaja vsako drugo soboto ter velja celoletno 1 krono 60 vinarjev, polletno pa 80 vin.

Kdor naroči 10 iztisov pod enim naslovom dobi 11. po vrhu.

„Narodna tiskarna“ v Gorici ima v zalogi vse tiskovine

Tiskovine za duhovnije, županstva in dr. urade na močnem papirju

(pobotnice za plače učiteljev, duhovnikov, cerkvenih služabnikov itd.)

Pismena naročila tiskovin se izvrše z obratno pošto; vsa druga v najkrajšem času.